

[Helge von Rosen.]

skrivningsforslaget, som kun slår fast, at skattepligt opstår ved erhvervelsen.

Det bedste for de virksomheder, som etablerer sig eller udvider i et egnsudviklingsområde, ville nok have været valgfrihed imellem på den ene side den foreslåede regel om, at tilskuddet fragår i afskrivningsgrundlagene og dermed indirekte kommer til successiv beskatning, og på den anden side beskatning straks, når tilskuddet kontant modtages. Det er jo næsten en naturlov, at en ny virksomhed starter med at give betydeligt underskud i en vis indarbejdningsperiode, og dertil kommer, at de fordele, der ligger i lovforslaget om investeringsfradrag, modsat andre afskrivninger på bygninger og driftsmidler kun kan udnyttes i de fire år før 1974. Man får ikke megen glæde af dem, hvis der i disse år tegner sig det ret sædvanlige indarbejdningsunderskud, og vi har jo kun to års fremføringsret for underskud. For mange vil en ret til indtægtsføring af tilskuddet straks give en mulighed for at udnytte et underskud, som de ikke vil få efter det foreslåede.

Alligevel vil det her foreslåede nok på baggrund af den optimisme, som erhvervsfolk i almindelighed har, især når de går i gang med noget, forekomme at være en fordel. Bortset fra min skepsis med hensyn til indtjeningen i starten forekommer det foreslåede mig i det hele taget særdeles velmotiveret. Der bevares principielt skattepligt, men den fordeles i form af lavere afskrivningsgrundlag, og der bevares også skattepligt i tilfælde af salg med fortjeneste i forhold til, hvad der er nedskrevet til.

Den enkelthed, at tilskudsbeløbet fragår enten i bygningen eller driftsmidlerne, selv om noget af tilskuddet vedrører f. eks. grunden, er nødvendig, for at den fulde skattepligt i princippet kan bevares, og det samme gælder reglen om, at tilskuddet skal anvendes forlods til nedsættelse af afskrivningsgrundlag på bygningen fremfor til investeringsfonds og etableringskontomidler. Ellers kunne man jo etablere negativ bygningskonto med tilsvarende manglende nedsættelse af afskrivningsgrundlaget. For driftsmidler har den samme regel ikke været nødvendig, da der i afskrivningsloven er taget højde for, hvorledes en negativ konto

skal behandles. Hermed er interesserne hos investeringsfonds- og etableringskontoindehavere for at kunne få anvendt deres opsparing rimeligt tilgodeset, så vidt jeg kan se.

En enkelthed er, at det, der kaldes den kompletterende regel i afskrivningsloven — reglen om, at tab på et enkelt driftsmiddel, der sælges, kan gøres op og fradrages i salgsåret — efter afskrivningsforslaget ikke skal kunne anvendes i et år, hvor investerings-tilskud er fragået i driftsmidler. Her forekommer det mig, at de samme vanskeligheder med at opgøre saldoværdien af driftsmidler, der anskaffes i tilskudsåret, som skildres i bemærkningerne, må gælde driftsmidler anskaffet tidligere til den pågældende virksomhed, og egnsudviklingsloven giver dog også mulighed for støtte til udvidelse af noget bestående. Men om sådanne enkeltheder kan vi få besked under udvalgsbehandlingen.

Det radikale venstre kan tilsige lovforslagene velvillig behandling.

Ømann: Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) efterlyste en forklaring på, hvordan tabet på papirfabrikken i Skjern er opstået, og jeg deler hans nysgerrighed. Nu tror jeg ligesom hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at det forholder sig sådan, at staten ikke har apparat til at nære så aktiv en interesse for produktionslivet, som den i fremtiden vil komme til at nære — det indebærer alene de støtteforanstaltninger, man har indlagt sig på. Hvis derfor hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s spørgsmål har tendens i denne retning, kan jeg støtte hans intentioner.

Baggrunden for de her foreliggende lovforslag er, at handelsministeren har fremsat lovforslag om udbetaling af egnsudviklings-tilskud på 20 mill. kr., og samtidig er besluttet, at disse 20 mill. kr. skal beskattes. Ganske vist står der noget andet i forslaget om ændring af egnsudviklingsloven, nemlig at det skal gøres skattefrit. Der kunne godt have stået, at man ikke vil beskatte det direkte, men at man alligevel agter at beskatte det — for det er jo det, man vil — og de foreliggende lovforslag drejer sig så om, hvordan man får de 8-10 mill. kr., bliver det vel, af de 20 mill. kr. kradset ind i statskassen igen fra de højt regnet 100 personer eller virksomheder, det vil